

Proroctvá o svetových ríšach - 1. diel

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2026

Seriál článkov o svetových ríšach v starozákonných a novozákonných proroctvách

Kniha Daniel 2. kapitola

Úvod

Nevieme, kedy z hľadiska času dôjde k druhému príchodu Pána Ježiša Krista a nevieme ani, kedy z hľadiska času nastanú udalosti predchádzajúce a predznamenujúce jeho príchod a skonanie tohto starého sveta. Keď však tieto udalosti nastanú, budú dobre rozpoznateľné. Predovšetkým im budú dobre rozumieť ľudia patriaci Kristovi (*rozumní budú rozumieť*): „... A bezbožní budú páchať bezbožnosť, a nebudú rozumieť niktorí bezbožní, ale rozumní budú rozumieť“ (Daniel 12:10). V tomto diely sa venujeme proroctvám proroka Daniela zapísaným v 2. kapitole knihy Daniel.

Prorok Daniel a jeho proroctvá o svetových ríšach

Príbeh proroka Daniela

Význam jeho mena je: „Boh je môj sudca“. V zajatí Daniel dostal meno *Baltazár*, čo je babylonské meno, ktorého význam je: „Baal (boh) ochraňuj kráľa“.

Daniel je jeden zo štyroch veľkých prorokov Izraela (Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel a Daniel).^{A)} Bol kráľovského či šľachtického pôvodu. V treťom roku kraľovania Jehojakima bol Daniel a jeho traja priatelia (Chananiáš, Mišael a Azariáš.) v prvej vlne zajatcov odvedený kráľom Nabuchodonozorom do babylonského zajatia (Daniel 1:1,6). Podľa nášho datovania k tomu došlo v roku 606 pred Kr.

Daniel a jeho priatelia boli vybraní a pripravovaní pre službu kráľovi. Náčelník dvoranínov im dal iné, babylonské mená a nazval Daniela Baltazárom, Chananiáša Sadrachom, Mišaela Mézachom a Azariáša Abednégom (verš 1:7). Vzhľadom na ich múdrosť sa im v Babylone dostalo vysokého vládneho postavenia.

Daniel býval na kráľovom dvore a *bol v tom postavení až do prvého roku panovania kráľa Cýra* (Daniel 1:21) – až do roku 539 pred Kr., v ktorom si Babylonskú ríšu podmanil Peržan Kýros (Kýr, v preklade prof. Roháčka Cýr).

Danielove videnia a proroctvá, počínajúce vzťahom na jeho dobu, sú kľúčom k porozumeniu minulých, prítomných i budúcich udalostí v biblickom pohľade. V tomto a nasledujúcich dieloch ústrednou témou sú Danielove videnia o svetových ríšach v ich vzťahu k druhému príchodu Krista a skonaniu sveta (zániku všetkých zemských ríš). V Knihe Daniel sú zaznamenané proroctvá o svetových ríšach a ich vládcoch.

V Danielových proroctvách sú predložené biblické dejiny sveta počínajúc jeho dobou (Babylonskou ríšou). Daniel v tom čase veľmi detailne hovoril o celosvetových ríšach a ich vládcoch. Písmo v celých dejinách sveta hovorí len o piatich celosvetových zemských ríšach (kráľovstvách). Štyri už boli a piata ešte len príde. Danielove proroctvá týkajúce sa predchádzajúcej doby sa do bodky naplnili a sme si istí, že tak sa naplnia aj proroctvá o budúcej piatej a poslednej celosvetovej zemskej ríši.

Danielove, ale aj proroctvá iných Božích prorokov poukazujú na to, že Boh je zvrchovaný a riadi celé dejiny ľudstva, dejiny všetkých národov. Ich proroctvá mohli byť pravdivé a naplniť sa len preto, že zjavenie o nich dostali od Boha. Veríme a prijímame, že to, čo Boh zjavuje sa do bodky aj naplní.

Starozákonné proroctvá sa týkajú aj nás dnes, lebo pred nami sú udalosti, ktoré sú ohlasované už cez starozákonných prorokov a sú zapísané v Písmach a preto môžeme s istotou vedieť a hovoriť, že to, čo sa v nich oznamuje sa aj stane. Pred nami je celosvetová ríša, ktorú ohlasoval predovšetkým Daniel. Je dôležité dobre porozumieme biblickým dejinám predpovedaných Božími prorokmi, lebo tým lepšie porozumieme tým udalostiam, ktoré majú ešte len prísť. Dôležitosť spočíva v tom, že prichádzajúca ríša poniesie charakteristiky a vlastnosti ríš, ktoré boli, ale už sú minulosťou. V tejto 2. kapitole je obrazne a sumárne predstavených všetkých päť ríš a jednotlivo sú opísané v ďalších Danielových a iných proroctvách.

V tomto diely sa venujeme videniu, ktoré Daniel dostal v súvislosti s výkladom Nabuchodonozorovho sna (Daniel 2. kapitola). Udialo sa to v druhom roku kralovania Nabuchodonozora^{B)} v dobe, keď svetovou vládnucou ríšou bola práve Babylonská ríša. Presnejšie, bola to Novobabylonská ríša, ktorá vznikla v rokoch 626 a zanikla v roku 539 pred Kr.

Danielovo videnie z 2. kapitoly

Ty, kráľu, si videl a hľa, nejaký veľký obraz, a ten veľkolepý obraz, ktorého blesk bol náramný, stál pred tebou a bol na pohľad strašný... (Daniel 2:31-36).

Nabuchodonozorov sen

V druhom roku kralovania Nabuchodonozora sa babylonskému kráľovi sníval sen, ktorý mu nevedeli oznámiť a vyložiť jeho učenci a veštcí. Sen kráľovi oznámil a vyložil Daniel, ktorému sen a jeho výklad zjavil Boh nebies (2:27-30). Preto o Nabuchodonozorovom sne môžeme hovoriť aj ako o Danielovom

videní.

Nabuchodonozor videl vo svojom sne obraz, ľudskú postavu:

„31 Ty, kráľu, si videl a hľa, nejaký veľký obraz, a ten veľkolepý obraz, ktorého blesk bol náramný, stál pred tebou a bol na pohľad strašný.

32 Hlava obrazu bola z výborného zlata, jeho prsia a jeho ramená boli zo striebra, jeho brucho a jeho bedrá z medi,

33 jeho hnáty zo železa a jeho nohy čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny.“

34 A hľadel si dotiaľ, až sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a uderil obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hlíny, a rozbil ich na prach.

35 Vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato, a bolo to ako plevy z humna letného času, a odniesol to vietor tak, že sa tomu nenašlo nikde miesta, a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem.

Postava bola zložená z rôzneho materiálu. Jej hlava bola zo zlata, ramená a hrud' zo striebra, brucho a bedrá z medi, dolné končatiny: hnáty zo železa a nohy zo železa a hlíny (2:31- 43). Postava je zostavená z piatich materiálov: zlato, striebro, meď, železo a hlina. Jednotlivé časti postavy predstavujú kráľovstvá celosvetového rozsahu či celosvetové ríše, ako to uvádzajú nasledujúce verše.

Tieto kráľovstvá, podľa Danielovho výkladu, prichádzali jedno po druhom:

„37 Ty, kráľu, si kráľom kráľov, pretože ti Boh nebies dal to kráľovstvo i tú moc i silu i slávu,

38 a všetko všade, kde len bývajú synovia človeka i poľná zver i nebeské vtáctvo, dal do tvojej ruky a učinil ťa pánom nad tým nad všetkým. Ty si tou zlatou hlavou.

39 A po tebe povstane iné kráľovstvo, nižšie ako je tvoje, a zase iné, tretie kráľovstvo, ako medené, ktoré bude panovať na celej zemi.

40 A štvrté kráľovstvo bude tvrdé ako železo, lebo železo drví a krúši všetko, a teda ako železo, ktoré poláme to všetko, tak aj ono rozdrví a poláme“.

O štvrtom kráľovstve (z verša 40) Daniel v ďalších veršoch upresňuje:

„41 A že si videl nohy a prsty čiastočne z hrnčiarskej hlíny a čiastočne zo železa, to znamená, že to bude rozdelené kráľovstvo; ale bude v ňom ešte niečo z pevnosti železa, lebo si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata.

42 A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny znamenajú, že kráľovstvo bude z častky silné a z častky krehké.

43 *A to, že si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata, znamená, že budú spojené na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne lnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou“.*

Nasledujúce kráľovstvo ukončilo vládu predchádzajúceho, pohltilo ho. Jednotlivé kráľovstvá sa celosvetovými vládcami stávali postupne jedno po druhom. Až došlo k tomu, že Nabuchodonozor vo svojom videní videl, že sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, **a uderil obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hlíny**, a razom boli na prach rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem (verše 34-35).

Kameň, ktorý uderil obraz, sa stal veľkým vrchom a naplnil celú zem a čo to znamená, vysvetľujú ďalší verš:

„44 A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky.

45 *Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato...“*

Účelom videnia, ktoré kráľ dostal vo sne a Danielovho výkladu tohto sna, bolo Božie oznámenie Nabuchodonozorovi budúcich udalostí: *„...Veľký Boh oznámil kráľovi, čo bude po tomto. A sen je istý, a jeho výklad je verný“* (verš 45).

Svetové ríše v Danielovom prorocte

Prorocstvo opisuje päť celosvetových ríš (kráľovstiev), ktoré sú predstavené obrazne cez zlato, striebro, meď, železo a hlinu a ako jednotlivé časti ľudského tela (verše 32-33).

Ide o nasledovné ríše:

Prvá: *Hlava zo zlata* je Babylonská ríša (verše 32, 37-38).

Druhá: *Ramená a hrud' zo striebra* je Perzsko-Médskariša (tiež len: Perzská ríša, verše 32, 39).

Tretia: *Brucho a bedrá z medi* je Grécko-Macedónska ríša (tiež len: Grécka ríša, verše 32, 39).

Štvrtá: *Hnáty zo železa* je Rímska ríša (verše 33, 40). *Hnátmi* sa tu rozumejú horné časti dolných končatín s dlhými kosťami, teda časti ľudského tela od bedrového kĺbu po členok.

Piata: *Nohy zo železa a hlíny* (verše 33). *Nohy* sú spodná časť dolných končatín (priehlavok a

prsty). Nohy predstavujú celosvetovú ríšu, ktorá na scéne svetových dejín ešte nebola. Je vecou budúcnosti. Je zobrazená ako nohy (priehlavok a prsty), čo dáva predstavu, že to bude ríša zložená z desiatich štátov, čiže bude to spolok, únia.

Nohy svojou štruktúrou a materiálom sú rozdielne od hnátov. Sú to dve rôzne kráľovstvá, či ríše. Nohám je vo veršoch 41- 43 venovaná zvláštna pozornosť a hovorí sa o nich ako zvláštnom kráľovstve, ktoré je pospájané, je úniou viacerých kráľovstiev. Prsty (jednotlivé kráľovstvá) sú zo železa a sú pospájané hlinou. Hlina predstavuje väzbu, zmluvné vzťahy. Symbolizuje to, čo bude jednotlivé kráľovstvá spájať v jeden celok. Vo verši 43 sa o tomto kráľovstve hovorí v množnom čísle, teda ako o jednom, ale zloženom kráľovstve. Bude to kráľovstvo z čiastky silné a z čiastky krehké (verš 42).

Na rozdiel od nôh, hnáty postavy sú utvorené len z jedného materiálu, ktorým je železo. O železe je povedané, že krúši (láme, ničí, hubí) všetko, a rovnako tak bude robiť aj kráľovstvo, ktoré je predstavené hnátmi (verš 40). Aj predchádzajúce tri kráľovstvá sú predstavené len z jedného druhu materiálu. Rímskej ríši sa podrobnejšie venujeme nižšie.

Detaily videnia

V proroctvách je dôležitý každý detail, každé slovo. V tomto videní dôležitými sú nasledovné detaily, ktoré nesmieme prehliadnúť:

a) Podľa Písma, v celej doterajšej histórii sveta existovali len štyri celosvetové zemské ríše: Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska. Boli a už nie sú, ale podľa proroctiev, v budúcnosti bude existovať ešte jedna zemská celosvetová ríša. Táto ríša bude odstránená druhým príchodom Pána Ježiša Krista a po nej na zemi bude existovať už len nebeské kráľovstvo, ktoré nikdy nezanikne. Toto je oznámené cez kameň, ktorý nebol v rukách človeka.

b) Všetky štyri ríše na scénu svetových dejín prichádzali postupne - jedna po druhej. Jedna zanikla a hneď po nej nastúpila ďalšia. Nasledujúca ríša vojenskou silou odstránila predchádzajúcu ríšu. Nikdy nebolo tak, žeby na svete vedľa seba existovalo viacero celosvetových ríš súčasne - hoci len dve. Celosvetovou môže byť vždy len jedna a existovať na svete len ako jediná vládnuca.

c) Nebeské kráľovstvo - tisícročná vláda Pána Ježiša Krista a jeho svätých, ako tomu rozumieme aj z ďalších proroctiev - v proroctve Daniela nastúpilo tak, že kameň udrel obraz do *nôh* (do spodnej časti dolných končatín, nie do *hnátov*) a rozbil ich (nohy) na prach (Daniel 2:34). To znamená, že kráľovstvo predstavené nohami musí v budúcnosti existovať. Po tom, čo bude zničené kráľovstvo predstavené nohami, ihneď nastúpilo nebeské kráľovstvo.

d) Súčasne s tým, ako bude zničené (*na prach rozbité*) kráľovstvo predstavené nohami, budú razom s ním, súčasne, zničené aj všetky ostatné kráľovstvá predstavené ako železo, hlina, meď, striebro a zlato a už nikdy viac sa im nenašlo nikde miesta (verš 35). Teda, všetky zemské kráľovstvá budú zničené a zaniknú odrazu, hoci na scéne svetových dejín sa objavovali, účinkovali a zanikali postupne, nie odrazu, ako to uvádza Danielovo proroctvo. Toto si vyžaduje zvláštnu pozornosť, lebo na prvý pohľad sa to javí ako protirečenie, ale len na prvý pohľad.

e) Skutočnosť z bodu d) je zosilnená a rozvedená vo verši 44: „*A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky.*“ Aj v tomto verši sa výrazom: *za dní tých kráľov* hovorí, že králi (kráľovstvá) budú v nejakom zmysle existovať súčasne, hoci historicky doterajšie celosvetové kráľovstvá prichádzali postupne, jedno po

druhom. V ďalšom texte týmito detailom venujeme pozornosť.

Zánik zemských kráľovstiev

Zemské kráľovstvá, ktoré boli a už nie sú

Obraz, ktorý kráľ videl vo svojom sne, bol veľký, na pohľad veľkolepý, nádherný, jagavý, jeho jas náramný (náramnej slávy) a súčasne aj strašný - budil úžas a strach (verš 31). Na vrchole svojej moci a slávy všetky tieto ríše budili obdiv svojím bohatstvom, leskom, mocou a rešpekt a strach celosvetovou nekompromisnou nadvládou.

Všetky štyri boli zemské ríše. História všetkých štyroch dobre poznáme. Vieme kedy vznikli a kedy zanikli. Poznáme ich vládcov aj ich sídelné mestá. A poznáme aj ich charakteristické črty, vlastnosti a spôsoby. Boli takými, akými sú cez proroctvá obrazne predstavené v Písme. Zemské ríše historicky nastupovali jedna po druhej tak, že nasledujúca ríša si predchádzajúcu podmanila vojenskou silou a mocou. Všetky doteraz známe a vyššie vymenované štyri svetové ríše sa na scéne ľudských dejín objavili, existovali a zanikli, no ale nebeské kráľovstvo na zemi ešte nevládne! V tejto sérii článkov sa budeme venovať aj tejto otázke. Budeme skúmať Písmo a hľadať aj vysvetlenie prečo to tak ešte nie je.

Zánik zemských kráľovstiev v Danielovom proroctve

Podľa veršov 37 až 40 menované štyri kráľovstvá prichádzali jedno po druhom. Predchádzajúce zaniklo a až po jeho zániku ne svete začalo vládnuť ďalšie. Podľa veršov 44 a 45 všetky štyri kráľovstvá zaniknú odrazu a zaniknú až vtedy, keď po nich zániku ihneď na zemi nastúpi nebeské kráľovstvo. Porozumieť tejto skutočnosti je pre porozumenie Danielovým proroctvám a budúcim udalostiam kľúčová. Rozumieme tomu tak, že každá z týchto štyroch menovaných ríš má dve „zložky“, existuje v dvoch „formách“.

Jedna forma (zložka) každej ríše je jej *viditeľná existencia* ako štátnej inštitúcie na čele s konkrétnym vládcom. V tejto forme každá z týchto ríš nejakú dobu na scéne ľudských dejín existovala a zanikla.

Druhá forma (zložka) je *duchovná (nehmotná)*. To je to duchovné, čo každá z ríš priniesla ľudstvu a čo natrvalo sformovalo ľudstvo v niektorej duchovnej oblasti, ako napríklad *právo, veda* a ďalšie. Môžeme povedať aj, že je to ten duchovný prínos každej ríše, ktorý formoval ľudstvo počas jej celosvetovej vlády, a ktorý sa stal jeho trvalým dedičstvom. V plynúcom čase sa duchovné dedičstvo hromadilo a natrvalo zostalo vo vedomí a živote ľudstva - natrvalo zostalo duchovným majetkom ľudstva. Môžeme povedať aj tak, že *druhá forma* každej zo štyroch už zaniknutých ríš, bude súčasťou poslednej, piatej budúcej celosvetovej ríši predstavenej nohami. Všetky *druhé formy* budú súčasťou piateho kráľovstva, a preto zaniknú spoločne, odrazu so zánikom piateho kráľovstva, a po ich zániku započne na zemi vládnuť nebeské kráľovstvo. Bude to vtedy, keď kameň udrie do postavy z Nabuchodozarovho sna. Kameň zničí všetky materiály odrazu:

„A za dní tých kráľov ustaví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky. Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato. Veľký Boh oznámil kráľovi, čo bude po tomto. A sen je istý, a jeho výklad je verný“ (verše 44-45).

Druhá forma (zložka) ako duchovné dedičstvo každej z doterajších štyroch celosvetových ríš je to, čo zanikne až príchodom Pána Ježiša Krista a nástupom jeho tisícročného kráľovstva. Viac o tomto napíšeme v samostatnom diely.

Stručná história Babylonskej, Perzskej a Gréckej ríše

Babylonská ríša

Presnejšie: **Novobabylonská ríša**

Novobabylonská ríša (626 – 539 pred Kr.), známa aj pod menom **Chaldejská ríša**, predstavovala posledné obdobie starovekej Babylonie a jej najväčší mocenský aj kultúrny rozkvet.

Babylonská ríša (tiež: Babylonia) má dlhú históriu. Jej počiatky siahajú až k stavbe Babylonskej veže. V 7. storočí pred Kr. bola asýrskou provinciou. Babylonskí vládcovia sa pokúšali získať samostatnosť. Vodcom v úsilí za babylonskú nezávislosť bol Nebopolasar. To sa mu aj podarilo a v roku 626 pred Kr. bol korunovaný za Babylonského kráľa. Sprvu nevelké novobabylonské územie rýchlo rozšíril. Po smrti Nebopolasar za babylonského kráľa bol korunovaný jeho syn Nabuchodonozor.

Jehojakim, ktorý bol kráľom v Judsku od roku 608, sa stal Nabuchodonozorovým poddaným. Poklady z jeruzalemského chrámu a prvá vlna zajatcov, medzi ktorých patrili Daniel a jeho priatelia, boli odvečené do Babylona (Daniel 1:1-2) Nabuchodonozorom. Došlo k tomu v roku 606 pred Kr.

Nabuchodonozor, ktorý zdedil silné politicky zabezpečené kráľovstvo, venoval počas svojej vlády veľa úsilia výstavbe mesta Babylon. V kráse a vznešenosti bol Babylon najvelkolepejším mestom staroveku. Nabuchodonozor zomrel v roku 562 pred Kr. Babylonská ríša zanikla v roku 539. Porazil ju Peržan Kýros Veľký a Babylonská ríša sa stala súčasťou Perzskej ríše.

Perzská ríša

Presnejšie: **Staroperzská ríša (Achajmenovská ríša)**

Zakladateľom Perzskej ríše, od rok 539 pred Kr. považovanej za svetovú veľmoc, je Kýros (Kýros II).

Velký), ktorý zjednotil perzské kmene a v roku 550 pred Kr. zvrhol nadvládu Médov. Kýros sa stal kráľom oboch národov. Kráľom bol v rokoch 559 - 530 pred Kr. Kraloval až do svojej smrti. Podrobil si Médske kráľovstvo, Novobabylonskú ríšu a iné krajiny a pripojil ich k Perzii.

Kýros dovoľil podmaneným národom v ríši zachovať si svoje náboženstvo a kultúrne zvyky. V prvom roku svojej vlády v Babylone (asi v roku 538) vydal edikt na návrat Židov do ich vlasti. Týmto ediktom (kráľovským výnosom, dekrétom) sa skončilo 70-ročné zajatie (vyhnanstvo) Židov. Perzská ríša trvala od roku 550 do roku 330 pred Kr. Bola porazená gréckym kráľom Alexandrom Veľkým v rokoch 334-330 pred Kr.

Grécka ríša

Perzskej ríše sa v roku 330 definitívne zmocnil Alexander Veľký. Alexander Veľký náhle zomrel v Babylone v roku 323. Jeho smrťou sa Grécka ríša v nasledujúcich dvadsiatich rokoch rozpadla na štyri menšie následnícke ríše, označované aj ako *diadochie*, v ktorých sa satrapmi (vládcami, neskôr kráľmi, diadochmi) stali Alexandrovi velitelia vojska a druhovia. Tak vznikli ríše:

1. Seleukova ríša Sýrsko-Babylonská („kráľ severu“, Daniel 11:6-7, 11);
2. Ptolemajova ríša v Egypte („kráľ juhu“, Daniel 11:5 9 11);
3. Kassandrova ríša, čo bola pôvodná starogrécka krajina Macedónsko-Grécka;
4. Lysimachova ríša, územie Trácie. V súčasnosti Trácia je časťou južného Bulharska, severovýchodného Grécka a európskej časti Turecka.

Tieto ríše postupne dobyli alebo inak ovládli Rimania, ktorí sa tým dostali k svetovláde. Diadochie boli štyri samostatné ríše, ale stále to bola grécka vláda nad svetom. Grécka nadvláda nad svetom skončila v roku 31 pred Kr. porážkou poslednej, Ptolemaiovej diadochie. Porazil ju rímsky vojvodca Gaius Julius Octavianus (v roku 27 pred Kr. vyhlásený za cisára s menom Augustus). Tým sa celosvetovým vládcom stala Rímska ríša.

Rímska ríša

Z Danielovho videnia najzaujímavejšia je táto štvrtá celosvetová ríša

Stručný prehľad histórie ríše

Kráľovstvo (753 - 510 pred Kr.): Podľa legendy Rím založili bratia Romulus a Remus v roku 753 pred Kr. V tomto období Rím bol mestským štátom ovládaný kráľmi.

Republika (510 - 27 pred Kr.): Po vyhnaní posledného kráľa vznikla republika, v ktorej moc držali

volení úradníci (konzuli) a senát.

Cisárstvo (oficiálne od roku 27 pred Kr. – 476, resp. 1453 po Kr.). Vzniklo po období občianskych vojen a porážke poslednej diadochie (gréckeho Egypta v roku 31 pred Kr.). V roku 27 pred Kr. bol Gaius Julius Octavianus vyhlásený za prvého cisára pod menom Augustus.^{C)}

Rímska ríša v Danielovom prorocťve

Viac pozornosti venujeme štvrtej ríši, predstavenej dolnými končatinami – *hnátmi* a *nohami*, ktorá na prvý pohľad zdá sa byť ako jedno kráľovstvo. V skutočnosti sa tu hovorí o dvoch rozdielnych ríšach. *Hnáty* (horné časti dolných končatín) sú monolitom, sú z jedného materiálu, sú zo železa – to je jedna ríša. *Nohy* (spodné časti dolných končatín) sú akousi zmesou železa a hliny a to je druhá, ale iná ríša.

Ríša predstavená hnátmi zo železa (Rímska ríša), sa stala celosvetovou ríšou hneď po ríši predstavenej bedrami a bruchom z medi (Grécka ríša). Rímska ríša predstavená hnátmi, ako aj predchádzajúce tri, sú už minulosťou, zatiaľ čo ríša predstavená nohami zo železa pospájaného hlinou, ešte len príde.

Nohy sú spodná časť dolných končatín a predstavujú desať kráľovstiev dohromady spojených v jedno kráľovstvo, v jednu úniu, v jeden celok (priehlavok a desať prstov; nohy, ako železo a hlina). Takéto kráľovstvo, na rozdiel od predchádzajúcich štyroch, na zemi ešte nebolo a neexistuje ani dnes. Daniel videl, že do tohto kráľovstva udrie kameň, ktorý nebude v rukách človeka. Rozumieme tomu tak, že toto kráľovstvo na zemi vznikne v budúcnosti a nebude zničené tak, ako predchádzajúce kráľovstvá, ktoré boli zničené ľudskou vojenskou silou, ale bude zničené nadprirodzenou silou. Táto skutočnosť je oznámená a objasnená v ďalších prorocťvách.

Rímska ríša (hnáty) vládla svetu na zemi v čase prvého Kristovho príchodu. S prvým Kristovým príchodom prišlo na zem aj nebeské kráľovstvo, avšak ešte nie vo viditeľnej moci a sláve, nie vo viditeľnej podobe. Toto kráľovstvo sa na zemi existuje len v srdciach Božích detí (Matúš 12:28; Lukáš 17:21; Rímskym 14:17). Aj v súčasnej dobe ešte všetky zemské kráľovstvá patria Satanovi (Lukš 4:5-7).^{E)}

Podľa Danielovho výkladu videnia kameň uderí do nôh, uderí do ríše, ktorá bude existovať na zemi v budúcnosti a bude existovať až do vtedy, kým nebude nahradená nebeským kráľovstvom. Ako píšeme aj vyššie, rozumieme tomu tak, že štvrté kráľovstvo je v Danielových prorocťvách chápané (zjavené) v dvojakom zmysle, a to: jednak ako zemská Rímska ríša, ktorá bola a už nie je (hnáty) a jednak ako duchovná ríša – ktorá v súčasnosti existuje vo svojej duchovnej forme, teda neviditeľne -, ale ešte nevstúpila viditeľne na scénu ľudských dejín (nohy). Táto ríša (nohy) ešte nie je zviditeľnená, ešte sa len formuje, pripravuje a viditeľnou zemskou ríšou sa stane v budúcnosti – zdá sa, že už nie príliš vzdialenej. Aj o tejto budúcej ríši podrobnejšie a viac píšeme v ďalších dieloch.

Rímska ríša v zemskom pohľade

Rímska ríša predstavená hnátmi

Ríša, ktorá bola a už zanikla

Rímska ríša vládla na zemi najdlhšie zo všetkých predchádzajúcich ríš. Počiatok Ríma, ako štátneho

útvary (zoskupenia), siaha do 8. storočia pred Kr., keď na Apeninskom polostrove na území dnešného mesta Rím vznikol mestský štát. Za počiatok celosvetovej vlády Rímskej ríše sa však považuje až rok 31 pred Kr. V tomto roku rímsky vojvodca Gaius Julius Octavianus porazil ptolemaiiovský grécky Egypt, poslednú zo štyroch nástupníckych ríš Alexandra Veľkého. Egypt sa stal rímskou provinciou.^{C)} Tým padol aj posledný zvyšok gréckej Alexandrovej ríše a Rím sa stal neobmedzenou celosvetovou ríšou. Oficiálne až vyhlásením senátu Gaiusa Juliusa Octavianusa za prvého rímskeho cisára v roku 27 pred Kr.^{D)}

Rímska ríša (rímske cisárstvo) si udržala jednotu až do roka 395 po Kr., keď sa rozpadla na dve časti, na dve ríše: na Západorímsku, ktorej ústredím bol Rím, a Východorímsku s hlavným mestom Konštantínopol (slovenský názov Carihrad, dnešný Istanbul). Traduje sa, že rímsky cisár Konštantín (vládol v rokoch 306-337 po Kr.) zaviedol v Rímskej ríši kresťanstvo ako štátne náboženstvo. Podľa historikov k tomu došlo až za cisára Theodosiusa I. v roku 380 po Kr.

Vnútoraná slabosť spojená s barbarskými vpádmi germánskych kmeňov prichádzajúcimi z východu, spôsobila zánik Západorímskej ríše. K tomu došlo v roku 476 po Kr. Tento rok sa tradične považuje aj za koniec staroveku.

Východorímska ríša, ako Byzancia, prežila ďalších tisíc rokov. Konštantínopol padol do rúk osmanským Turkom až v roku 1453 po Kr. Traduje sa, že Byzantská ríša (Byzancia), ktorá existovala v období rokov 395 až 1453 po Kr., sama seba považovala za neprerušeného pokračovateľa Rímskej ríše.

Všetky spomínané štyri svetové ríše dnes sú už minulosťou. Vnikli tak, ako bolo o nich predpovedané, prežili nádherný vzostup v lesku a sláve a zanikli. Zanikla aj Rímska ríša, ktorá bola jednotnou celosvetovou ríšou v rokoch 31 pred Kr. až do roku 395 po Kr., kedy sa rozpadla na dve samostatné ríše. Rímska ríša fakticky zanikla až zánikom Byzantskej ríše v roku 1453 po Kr.

Na čo však nesmieme zabudnúť a na čo upozorňujeme je, že kráľovstvo predstavené spodnou časťou dolných končatín (nohami) je organicky spojené s ich hornou časťou (hnátmi). Okrem tohto, dôležité je aj to, že hlavný, nosný materiál nôh je ten istý akým je aj materiál hnátov, a tým je železo, ktoré krúši, ničí, láme všetko (verš 40). A takým bude aj kráľovstvo predstavené nohami, ktoré rozdrví a zničí všetko.

Nohy a kameň v Danielovom proroctve

Danielov výklad videnia o *nohách* a *kameni* má eschatologický význam. Týka sa budúcich vecí v súvislosti s druhým príchodom Krista a skonaním sveta.

Ríša zo železa a hliny bude čiastočne silná a čiastočne krehká (verš 41-42): „*A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hliny znamenajú, že kráľovstvo bude z čiastky silné a z čiastky krehké*“ (verš 42). Nohy vo videní predstavujú ríšu, ktorá vznikne na spôsob spojenectva, t. j. cez uzavreté zmluvy (zmluvné spojenectvo; verš 43). Všetky doterajšie štyri zemské ríše (Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska) vznikli tak, že si podmanili okolité národy vojensky a zriadili nad nimi svoju vládu. Na spôsob spojenectva by v budúcnosti mala vzniknúť Antikristova ríša: „*A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň...*“ (Daniel 9:27). Aj Antikrist povedie vojny, ale budúca celosvetová ríša pod jeho vedením vznikne cez zmluvné spojenectvá. Bude pozostávať z celkov („*kráľovstiev*“), ktorých spojenectvo „*bude na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne ľnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou*“ (verš 43).

Všetko nasvedčuje tomu, že k zániku ríše predstavenej nohami zo železa a hlíny (verš 34), a tým aj k zániku všetkých doterajších štyroch zemských ríš súčasne (verš 35), v zmysle Danielovho výkladu videnia sna, nedošlo rozdelením Rímskej ríše v roku 395 po Kr. Nedošlo k tomu ani zánikom jej západnej časti v roku 476, ani zánikom východnej časti v roku 1 453. Dôvod je zrejmý. Podľa Daniela 2:35 zaniknú všetky štyri ríše odrazu, spoločne (*vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato* - verš 35). Z histórie však vieme, že tieto štyri zemské ríše vznikali jedna po druhej, a tak postupne aj zanikali. Aj toto poukazuje na to, že dolné končatiny predstavujú dve rozdielne ríše.

Ich spoločný zánik v Danielovom proroctve bude znamenať zánik celosvetového poriadku (systému) vlád zemských kráľovstiev. Dnes žijeme v západnej civilizácii v štátoch, v ktorých sa vláda (moc) realizuje prostredníctvom parlamentnej demokracie, vlád a prezidentov. To ale neznamená, že tomuto svetu nevládnú (i keď skryte) vládcovia pod duchovnou nadvládou Satana. Podľa Danielovho videnia okamžite po zániku týchto štyroch kráľovstiev na zemi vzniká nebeské kráľovstvo: *„A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky“* (Daniel 2:44); *„a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem“* (verš 35), k čomu ale ešte stále nedošlo.

Záver

Záverom tohto dielu môžeme povedať, že v Danielovom videní dolné končatiny predstavujú dve rozdielne ríše. Jednou je ako Rímska viditeľná ríša, ktorá zanikla v roku 395 po Kr. (alebo ako Východorímska ríša až v roku 1 453). Druhou je v prítomnosti pretrvávajúca neviditeľná duchovná forma ríše, ktorá sa na scéne svetových dejín viditeľne ešte len objaví v budúcnosti. Bude to posledná, piata zemská celosvetová ríša. V nej budú svojim duchovným dedičstvom obsiahnuté predchádzajúce štyri celosvetové ríše.

Príde čas, keď Boh ustanoví kráľovstvo, ktoré nebude skazené až naveky. V starozákonných proroctvách toto kráľovstvo je primárne zaslúbené Izraelu. Preto aj učeníci, rozumejúci tomu, že Ježiš je zaslúbený Mesiáš a syn Dávidov, ktorý sa má posadiť na Dávidov trón (Lukáš 1:32), sa pýtajú Pána Ježiša, kedy obnoví Izraelu kráľovstvo (Skutky 1:6). V novozákonných písmach je Božie, nebeské kráľovstvo spájané s učeníkmi, s uverivšími zo Židov i pohanov, teda s Božím ľudom, ktorý neskôr po Letniciach Písmo nazýva *Cirkev zo Židov i pohanov*, a ktorý bude spolu s Kristom kraľovať na zemi v jeho tisícročnom kráľovstve.

Podľa novozákonného zjavenia zmarí Kristus pri svojom druhom príchode sem na zem všetky existujúce kráľovstvá v oboch ich formách a nastolí svoje tisícročné kráľovstvo (Zjavenie 5:10, 20:4). Spolu s ním v tomto kráľovstve bude vládnuť aj jeho ľud (Zjavenie 1:6, 5:10, 20:4). V Danielovom videní v 2. kapitole ide práve o toto tisícročné kráľovstvo Krista na starej zemi (predstavené ako kameň, ktorý nebol v rukách človeka) a jeho pokračovanie vo večnosti v novom nebi, na novej zemi a v novom Jeruzaleme.

Poznámky a zdroje

A) Rozdelenie prorokov na „velkých“ a m „malých“ nie je podľa ich dôležitosti (významu), ale podľa rozsahu ich kníh.

B) Nabuchodonozor kraloval v rokoch 606 až 562 pred Kr.

C) V rôznych zdrojoch sa táto udalosť datuje do rokov 31 - 27 pred Kr. V roku 31 rímsky vojvodca menom Gaius Julius Octavius (neskôr známy ako cisár Augustus) zaútočil na ptolemajovský Egypt a zvíťazil. Tým skončila celosvetová vláda grécka a svetu v skutočnosti začal vládnuť Rím. O štyri roky neskôr, v roku 27 pred Kr., rímsky senát vymenoval Octaviana za prvého občana Ríma, udelil mu čestný titul Augustus, čím sa oficiálne začalo obdobie Rímskeho cisárstva. Augustus sa stal prvým z radu mnohých rímskych cisárov, ktorí vládli na západe až do roku 476 pred Kr. a na východe až do roku 1453, keď Konštantinopol dobyli osmanskí Turci.

D) Keď hovoríme o celosvetových ríšach, na celosvetovú ríšu sa musíme vždy dívať ako na *system*. Teda na charakter, spôsoby, vytvorené vzťahy, zavedenú morálku, ideológiu a ustanovené štátne náboženstvo a pod.. Podstata zmeny celosvetovej vlády spočíva predovšetkým v zmene systému.

Uverejnené: 22. februára 2026

Upravené a doplnené: 13. apríla 2026

Prechod na [Prológ](#)

Prechod na [Proroctvá o svetových ríšach - 2. diel](#)

Prechod na [Najnovšie články](#) na stránke

Prechod na úvodnú stránku - [Úvod](#)